

Posudek oponentky disertační práce

Mgr. Mgr. Jiří Lenfeld, M.A.

Normotvorná pravomoc Evropské komise

Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta

Oponentka: JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D.

I.

K tématu disertační práce

Autor si zvolil ke zpracování problematiku normotvorné pravomoci Evropské komise, která si nepochybně zaslouží pozornost, neboť Komise není jen orgánem legislativní iniciativy, ale v zakládacích smlouvách EU jí byla svěřena i rozsáhlá pravomoc přijímat právní akty. Ačkoli hlavními nositeli pravomoci přijímat sekundární akty jsou v EU Rada a Evropský parlament, značné množství právních aktů přijímá také Komise, jejíž postavení v tomto směru posílil vstup Lisabonské smlouvy v platnost.

II.

Struktura a obsah práce, formální úroveň zpracování

Co se týká struktury disertační práce, po úvodu, v němž autor vysvětluje rozsah svého zkoumání, který je pojat širěji, než vyplývá z názvu práce, následuje kapitola věnovaná teoretickým východiskům (s. 19 – 68), v níž se autor zabývá zejména některými principy vytvářejícími mantinely pro činnost orgánů EU. V druhé kapitole nazvané „Geneze normotvorné pravomoci Komise“ (s. 69 – 132) se autor obšírně věnuje vývoji komitologie v procesu evropské integrace. Těžištěm práce je kapitola III – „Závazné právní akty Unie v kontextu normotvorné pravomoci Komise“ (s. 133 – 209), v níž autor analyzuje jak problematiku legislativní iniciativy v EU, tak přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů Komise. Zbývající dvě kapitoly (s. 210 - 264) se týkají právně nevynutitelných nástrojů Komise a interinstitucionálních dohod, které mohou být právně závazné, a vybraných aspektů výkladu, provádění a aplikace právních aktů Komise. Disertační práci uzavírá dobře zpracovaný závěr (s. 265 – 275).

Předkládaná disertační práce je dokladem toho, že Komise je jedním z klíčových orgánů EU, který má také široké pravomoci normotvorné. Jak autor vysvětluje již v úvodu, v disertační práci se nezaměřuje jen na vlastní normotvornou činnost Komise, ale také na její činnost coby nositele legislativní iniciativy v EU. Zabývá se zde také novým institutem

občanské iniciativy i např. výkladem o právu Evropského parlamentu a Rady požádat Komisi o předložení návrhu aktu, který mohl doplnit informacemi o tom, nakolik se tyto orgány v praxi na Komisi se svými žádostmi obracejí. Pokud jde o vlastní normotvornou činnost Komise, autor pojednává především o dvou hlavních typech aktů, a to o aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech Komise. Co se týče aktů v přenesené pravomoci, oceňuji autorovu analýzu judikatury Soudního dvora týkající se klíčového pojmu „podstatné prvky základního aktu“ (s. 181 – 189), avšak postrádám určitou syntézu, co se tímto pojmem rozumí. Ztotožňuji se s názorem autora vyjádřeným na s. 194, že problémem současné právní úpravy je především skutečnost, že zakládací smlouvy nestanoví kritéria pro rozlišení aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Je škoda, že tuto myšlenku autor více nerozvinul včetně úvah *de lege ferenda*.

Za přínosné považuji také kapitoly, v nichž s autor zabývá legalitou odvozených právních základů (s. 148 an.), problematikou kodifikovaných aktů (s. 153 an.), aspekty mnohojazyčnosti EU (s. 243 an.), kterým se odborná literatura příliš nevěnuje.

Práce je přehledná a čtivá, také po stránce gramatické a stylistické ji hodnotím kladně. Mám pouze výhradu k „Přehledu použité a doplňkové literatury“ uvedenému na konci práce (s. 282 an.). Z přehledu by mělo být jednoznačně patrné, kterou odbornou literaturu autor při zpracování disertační práce použil a kterou nikoli.

III.

Otázky k ústní obhajobě

1. Zajímá mě názor autora disertační práce na institut občanské iniciativy upravený v zakládacích smlouvách EU a v nařízení č. 211/2011. Považuje autor právní úpravu *de lege lata* za vhodnou? Jak by tuto právní úpravu případně navrhoval změnit, aby se stala skutečnou iniciativou a nejen „posíleným petičním právem“ (viz názor na s. 166)?
2. Mohl by autor shrnout, co se rozumí pojmem „podstatné prvky základního aktu“, používaným v souvislosti s akty v přenesené pravomoci?
3. Nechala se Evropská unie při konstrukci čl. 290 SFEU upravujících akty v přenesené pravomoci inspirovat právní úpravou některého členského státu EU, či se jedná o ryze unijní institut?

IV.

Závěr

Celkově hodnotím práci jako zdařilou a přínosnou, doporučuji ji k ústní obhajobě a navrhuji, **aby byl po úspěšné obhajobě Mgr. Mgr. Jiřímu Lenfeldovi, M.A. přiznán titul Ph.D.**

V Praze dne 2. května 2013

JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D.